

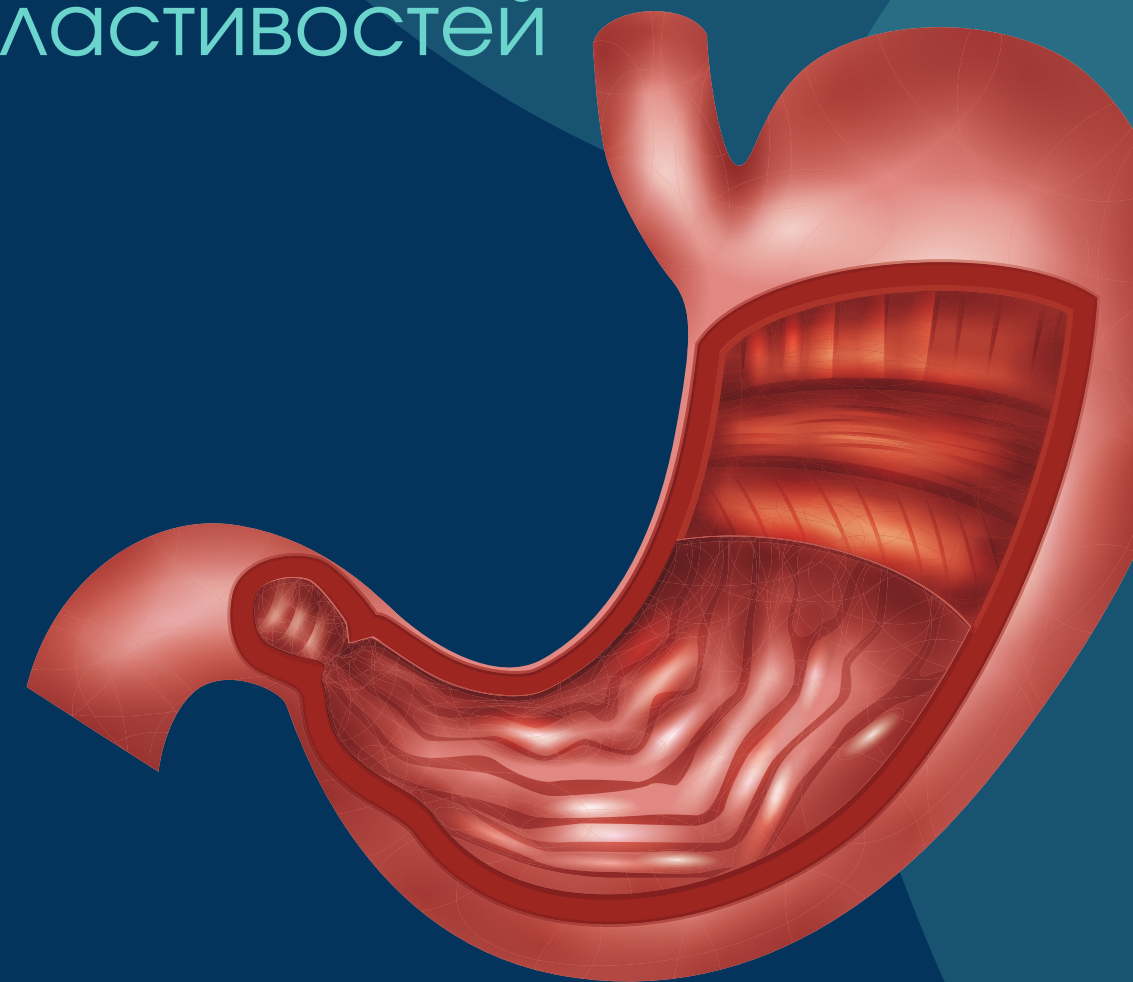
ЗМІНИ В ОРГАНІЗМІ. ТРАВНА, ДИХАЛЬНА СИСТЕМИ

ТРАВНА СИСТЕМА

характерні випадіння зубів; понижена секреторна, ферментативна та рухова активність шлунку та кишечника (спастичність товстої кишки, схильність до метеоризму та закрепу)

Секреція слини та соків органів травлення зменшується, слизова шлунку тоншає, стає вразливішою. Ці зміни збільшують ризик розвитку виразки. Погіршується перистальтика кишечника, часто виникають закрепи. В результаті дистрофічних змін знижується функція підшлункової залози, зростає ризик розвитку цукрового діабету. Знижується дезінтоксикаційна функція печінки, збільшується час, необхідний для виведення токсичних речовин, зростає ризик отруєнь. Порушення інших функцій цього органу призводить до порушення обміну речовин, зниження відновлювальних властивостей організму.

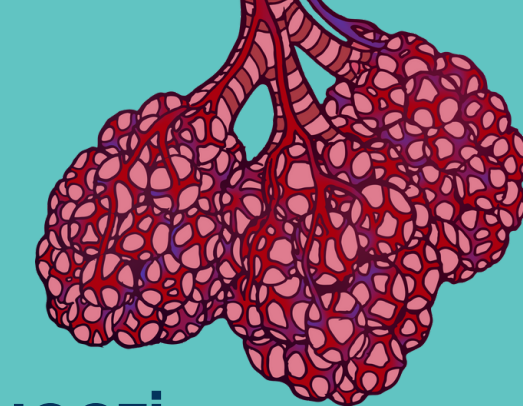
ДИХАЛЬНА СИСТЕМА

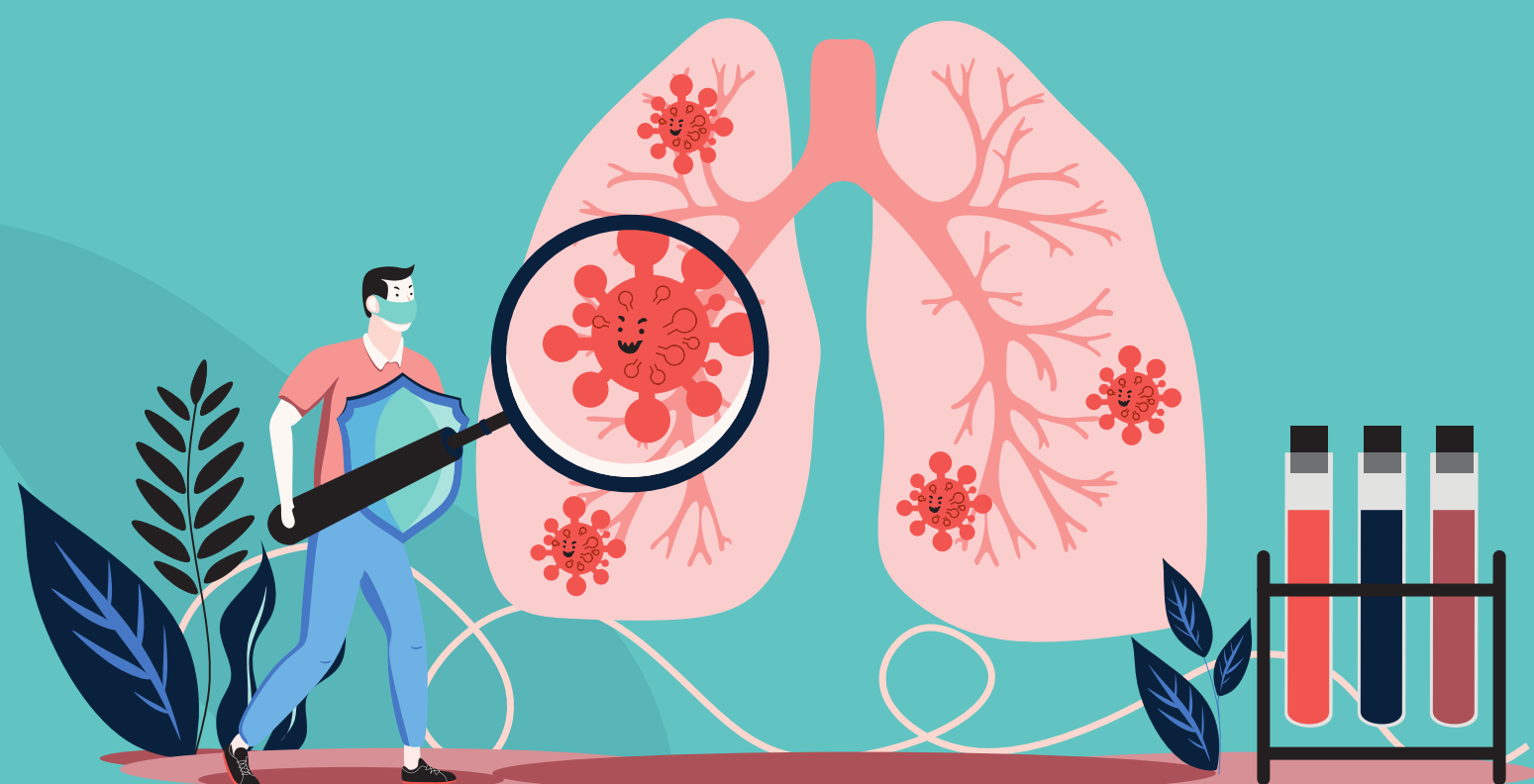
**СПОСТЕРІГАЄТЬСЯ ДЕФОРМАЦІЯ ГРУДНОЇ
КЛІТКИ І АТРОФІЯ М'ЯЗОВИХ ВОЛОКОН
МІЖРЕБЕРНИХ М'ЯЗІВ І ДІАФРАГМИ.**

**А ТОМУ ГРУДНА КЛІТКА ВТРАЧАЄ ЗДАТНІСТЬ
ЗБІЛЬШУВАТИ СВІЙ ОБ'ЄМ У ТАКІЙ МІРІ, ЯК
ЦЕ МАЄ МІСЦЕ В МОЛОДОМУ ВІЦІ.**

Легені зменшуються в розмірі, масі і стають малорухомими. Зменшення пружності еластичних волокон і їхня атрофія ведуть до необоротного розтягання і втрати структури альвеол, зникнення міжальвеолярних перегородок, розширення альвеолярних ходів. Це супроводжується зменшенням газообмінної поверхні легень. Це веде до зниження в старості життєвої ємності легенів, дихального об'єму, резервного об'єму вдиху і видиху. У зв'язку зі зменшенням дихального об'єму в старості одночасно зростає частота дихання. У людей похилого віку невелика фізична робота призводить до неадекватно більшої реакції з боку дихальної системи (причому, в основному, зростає частота дихання, а не його глибина).

МАЮТЬ ТЯЖЧИЙ ПЕРЕБІГ БРОНХІТ,
ПНЕВМОНІЯ, БРОНХІАЛЬНА АСТМА, РАК
БРОНХІВ ТА ЛЕГЕНЬ
ЧАСТІШЕ РОЗВИВАЄТЬСЯ ТУБЕРКУЛЬОЗ
ЛЕГЕНЬ.

